

POSTANOWIENIE

Dnia 15 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

po rozpoznaniu w dniu 15 maja 2024 r. na posiedzeniu bez udziału stron

w sprawie E. P.

wniosku obrońcy skazanej o wstrzymanie wykonania wyroku Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze z dnia 29 listopada 2023 r., sygn. akt VI Ka 620/23, zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego w Jeleniej Górze z dnia 28 kwietnia 2023 r., sygn. akt II K 644/20,

na podstawie art. 532 § 1 k.p.k. *a contrario*

p o s t a n o w i ł

wniosku nie uwzględnić.

UZASADNIENIE

W kasacji od wyroku Sądu odwoławczego podniesiono zarzut wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 pkt 8 k.p.k. W konkluzji zawarto wniosek o wstrzymanie wykonania orzeczenia, gdyż za jego uwzględnieniem przemawia charakter podniesionego zarzutu. Dodatkowo podniesiono, że wykonanie orzeczonej kary przed rozpoznaniem kasacji spowoduje nieodwracalne skutki dla skazanej, która ma stałą pracę, prowadzi ustabilizowany tryb życia i sprawuje osobistą opiekę nad małoletnim synem.

Sąd Najwyższy stwierdza, że wniosek nie zasługuje na uwzględnienie.

Wstrzymanie wykonania orzeczenia w związku z wniesieniem kasacji wchodzi w grę wyjątkowo, w razie zaistnienia szczególnych okolicznościach, a to z tego

względu, że kontrola kasacyjna dotyczy prawomocnego wyroku sądu odwoławczego, a więc wyroku objętego domniemaniem trafności zawartych w nim rozstrzygnięć, które podlegają bezzwłocznemu wykonaniu (art. 9 § 1 k.k.w.). Do owych szczególnych okoliczności należy zaliczyć rangę zarzutów podniesionych w kasacji i ich widoczną zasadność, a w związku z tym wysokie prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji. Innymi słowy, ze względu na wagę podniesionych zarzutów, uwzględnienie wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku może mieć miejsce, jeżeli zachodzi wysokie, niemal zbliżone do pewności, prawdopodobieństwo uchylenia prawomocnego wyroku (*por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 24 stycznia 2023 r., III KK 645/22, LEX nr 3477323; z dnia 25 maja 2023 r., IV KK 105/23, LEX nr 3567070; z dnia 8 lutego 2022 r., II KO 111/21, LEX nr 3305890*). Rozstrzygnięcie wniosku złożonego w oparciu o przepis art. 532 § 1 k.p.k. nie stanowi swego rodzaju prejudykatu w postępowaniu kasacyjnym, dlatego też w żaden sposób nie rzutuje ono na kierunek przyszłego rozstrzygnięcia odnośnie do kasacji. Nie oznacza zatem, że procesowo niedopuszczalne jest w przyszłości uznanie zarzutów podniesionych w kasacji za oczywiście zasadne. Sam fakt podniesienia zarzutu odnoszącego się do wystąpienia kwalifikowanej wady prawnej nie oznacza jeszcze sam w sobie podstawy do wstrzymania wykonania zaskarżonego wyroku. Zarówno w odniesieniu do zarzutu sugerującego wystąpienie uchybienia z art. 439 § 1 k.p.k., jak i wszystkich pozostałych trzeba wskazać, że dla uwzględnienia wniosku o wstrzymanie wykonania prawomocnego wyroku prawdopodobieństwo uwzględnienia kasacji (konkretnego zarzutu) musiałoby być niemal zbliżone do pewności, oczywistości.

W przedmiotowej sprawie kwestia ewentualnego wystąpienia bezwzględnej podstawy odwoławczej z art. 439 § 1 k.p.k. wymaga przeprowadzenia gruntownej analizy zarzutów kasacyjnych. Nie przesądzając zatem ostatecznego efektu wniesienia kasacji, Sąd Najwyższy uznał, że nie zachodzą wystarczające podstawy do zastosowania nadzwyczajnej instytucji z art. 532 § 1 k.p.k.

Z kolei negatywne konsekwencje jakie wykonanie wyroku mogłoby spowodować dla sytuacji rodzinnej, czy też osobistej skazanej, mogą być wzięte pod uwagę w razie skorzystania przez nią z instytucji prawa karnego wykonawczego. Innymi słowy, okoliczności tego rodzaju mogą być ewentualnie

podstawą w pierwszej kolejności do odroczenia wykonania kary bądź ubiegania się o udzielenie przerwy w jej odbywaniu.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Najwyższy orzekł jak na wstępie.

[J.J.]

[ms]